

EVROPSKÝ EXEKUČNÍ TITUL

EUROPEAN ENFORCEMENT ORDER

MARIE EMILIE GROSSOVÁ

Vysoká škola mezinárodních a veřejných vztahů, Praha

Abstrakt

Zavedením evropského exekučního titulu pro nesporné nároky, je při stanovení minimálních norem umožněn volný pohyb rozhodnutí, soudních smírů a úředních listin ve všech členských státech, aniž by se v členském státě výkonu musela před uznáním a výkonem konat zprostředkující řízení. Vztahuje se na občanské a obchodní věci bez ohledu na povahu soudu a nevztahuje se zejména na daňové, celní či správní věci ani na odpovědnost státu za jednání a opominutí při výkonu státní moci („*acta iure imperii*“) v rámci Evropského společenství.

Klíčová slova

právo, rozsudek, Evropský parlament, soudní, exekuce, dobrá vůle, zákonná pravomoc, dlužník, soudní rozhodnutí, záruka, nárok, závazek, Evropské společenství

Abstract

The relevant commission of the EU has been working on mutual recognitions of decisions in civil and commercial matters for several years but recognition of judicial verdicts regarding uncontested claims presents its first step The regulation also guarantees the right to defence which means that the debtor is guaranteed information regarding the judicial proceedings conducted against him and has the right to defend himself. The regulation is binding in its entirety and is directly applicable in all member states in accordance with the Treaty establishing the European Community.

Key words

legal, judicial verdict, European Parliament, judicial, execution, goodwill, statutory authority, debtor, decision ruling, guarantee, claim, obligation, European Community

Zavedením institutu Evropského exekučního titulu v rámci zemí Evropské unie se velice zjednodušuje vymáhání nesporných pohledávek potvrzených soudním verdiktem. V platnost vstoupilo: NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 805/2004 ze dne 21. dubna 2004, podle něhož se pravomocný rozsudek vydaný v jednom státě EU uznává i v druhé zemi a to bez dalších nákladných a zdlouhavých procedur.

Na vzájemném uznávání rozhodnutí v občanských a obchodních záležitostech příslušná komise EU pracuje již několik let, ale uznávání soudních verdiktů o nesporných pohledávkách je jejím prvním počinem. Nařízení současně skýtá záruky práva na obhajobu, to znamená, že dlužník má zaručenu informovanost o soudním řízení, které je proti němu vedeno a má právo se hájit. Toto nařízení vstoupilo v platnost dnem 21. ledna 2004.

Společenství si stanovilo za cíl zachovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva ve kterém je zajištěn volný pohyb osob. Za tímto účelem musí Společenství přijmout mimo jiné opatření v oblasti soudní spolupráce v občanských věcech, která jsou nezbytná pro řádné fungování vnitřního trhu. Dne 3. prosince 1998 přijala Rada akční plán Rady a Komise o nejlepších způsobech provádění ustanovení Amsterodamské smlouvy o prostoru svobody, bezpečnosti a práva¹ (vídeňský akční plán). Evropská rada na zasedání v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 schválila zásadu vzájemného uznávání soudních rozhodnutí jako základní kámen pro vytvoření skutečného soudního prostoru. Dne 30. listopadu 2000 přijala Rada program opatření k provádění zásady vzájemného uznávání rozhodnutí v občanských a obchodních věcech². Tento program zahrnuje ve své první fázi zrušení doložky vykonatelnosti, to znamená zavedení evropského exekučního titulu pro nesporné nároky. Tento pojem by měl zahrnovat všechny situace, v nichž dlužník prokazatelně nepopírá existenci ani výši peněžního nároku a v nichž má věřitel proti dlužníkovi buď soudní rozhodnutí, nebo vykonatelný dokument, který vyžaduje výslovný souhlas dlužníka, ať už se jedná o soudní smír nebo úřední listinu. Neexistence námitky dlužníka v souladu s čl. 3 odst. 1 písm. b) může spočívat např. v nedostavení se k soudnímu jednání nebo nesplnění výzvy soudu k předložení písemného oznámení o tom, že se zamýšlí obhajovat. Toto nařízení by se mělo použít pro rozhodnutí, soudní smíry a úřední listiny o nesporných nárocích a pro rozhodnutí vydaná po podání opravných prostředků proti rozhodnutím, soudním smírům a úředním listinám, které byly potvrzeny jako evropský exekuční titul. V závěrech ze zasedání

¹ Úř. věst. C 19, 23. 1. 1999, s. 1.

² Úř. věst. C 12, 15. 1. 2001, s. 1.

v Tampere vyjádřila Evropská rada přesvědčení, že přístup k výkonu v jiném členském státě, než ve kterém bylo rozhodnutí vydáno, by měl být urychlen a zjednodušen tím, že rozhodnutí bude vykonáno bez mezitímních opatření přijatých před výkonem v členském státě, v němž se o výkon žádá. S rozhodnutím, které původní soud potvrdil jako evropský exekuční titul, by se mělo pro účely výkonu nakládat tak, jako kdyby bylo vydáno v členském státě, v němž se o jeho výkon žádá. Např. ve Spojeném království se bude registrace potvrzeného zahraničního rozhodnutí řídit stejnými pravidly jako registrace rozhodnutí z jiné části Spojeného království a nebude s ní spojen přezkum zahraničního rozhodnutí ve věci samé. Podrobnosti výkonu rozhodnutí by se měly i nadále řídit vnitrostátním právem tohoto kterého konkrétního státu. Takový postup by měl ve srovnání s postupem doložky vykonatelnosti stanoveným v nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000, o příslušnosti, uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech³ poskytovat značnou výhodu, která spočívá v tom, že při něm není zapotřebí schválení soudu ve druhém členském státě se zdržením a výdaji s tím spojenými. Pokud soud v členském státě vydal rozhodnutí o nesporném nároku v nepřítomnosti dlužníka, je zrušení jakýchkoliv kontrol v členském státě výkonu nerozdílně spojeno s existencí dostatečné záruky respektování práva na obhajobu a jí podmíněno. Toto nařízení usiluje o podporu základních práv a bere v úvahu zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie a zejména usiluje o zajištění plného respektování práva na spravedlivý proces uznaného článkem 47 Listiny. Pro řízení vedoucí k vydání rozhodnutí by měly být stanoveny minimální normy, aby bylo zajištěno, že dlužník bude o soudním řízení vedeném proti němu, o nutnosti své aktivní účasti v řízení, pokud chce popřít nárok, a o důsledcích své neúčasti informován včas a takovým způsobem, aby si mohl zajistit obhajobu. Vzhledem k rozdílům mezi členskými státy, pokud jde o pravidla občanského soudního řízení, a zejména pravidla pro doručování dokumentů, je nezbytné stanovit konkrétní a podrobnou definici těchto minimálních norem. Zejména nelze považovat za dostatečný pro potvrzení rozhodnutí jako evropského exekučního titulu způsob doručování, který se opírá o právní domněnku splnění těchto minimálních norem. Všechny uvedené způsoby doručování jsou charakterizovány buď naprostou jistotou, nebo velmi vysokým stupněm pravděpodobnosti, že se doručovaný dokument dostal ke svému adresátovi. Ve druhé kategorii by mělo být rozhodnutí potvrzeno jako evropský exekuční titul pouze v tom případě, že členský stát původu má vhodný mechanismus umožňující dlužníkovi požádat o celkový přezkum rozhodnutí v těch výjimečných případech, kde se dokument k adresátovi nedostal.

³ Úř. věst. L 12, 16. 1. 2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1496/2002 (Úř. věst. L 225, 22. 8. 2002, s. 13).

Osobní doručování určitým osobám jiným než samotnému dlužníkovi by mělo být chápáno jako splnění požadavků těchto ustanovení pouze v tom případě, že tyto osoby příslušný dokument skutečně přijaly nebo obdržely. Mohou nastat situace, kdy se dlužník nemůže u soudu zastupovat sám, jako tomu je v případě právnických osob a osoba, která jej zastupuje, je určena zákonem, nebo kdy dlužník zmocnil k zastupování v konkrétním řízení jinou osobu, zejména právního zástupce. Soudy příslušné ke zkoumání plného dodržení minimálních procesních norem by měly v případě dodržení vydat vzorové potvrzení evropského exekučního titulu, který činí zkoumání a jeho výsledek transparentním. Ze vzájemné důvěry ve výkon spravedlnosti v členských státech vyplývá, že soud jednoho členského státu může předpokládat, že jsou splněny všechny podmínky pro potvrzení evropského exekučního titulu, aby mohlo být rozhodnutí vykonáno ve všech ostatních členských státech, i bez soudního přezkumu řádného používání minimální procesních norem v členském státě, kde má být rozhodnutí vykonáno. Nařízení nestanoví pro členské státy povinnost přizpůsobit své vnitrostátní právní předpisy minimálním procesním normám v něm stanoveným. Podněcuje je tím, že umožňuje účinnější a rychlejší výkon rozhodnutí v jiných členských státech pouze tehdy, jestliže jsou tyto minimální normy splněny. Žádost o potvrzení evropského exekučního titulu pro nesporné nároky by měla být nepovinná pro věřitele, který si místo toho může zvolit systém uznávání a výkonu v souladu s nařízením (ES) č. 44/2001. Pokud má být dokument za účelem doručení odeslán z jednoho členského státu do druhého, použije se toto nařízení, a zejména pravidla o doručování v něm stanovená společně s nařízením Rady (ES) č. 1348/2000 ze dne 29. května 2000 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech⁴. Protože cílů této směrnice nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, může jich být lépe dosaženo na úrovni Společenství může Společenství, které přijme opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku, nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

ÚČEL, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Účelem tohoto nařízení je zavedení evropského exekučního titulu pro nesporné nároky, aby byl stanovením minimálních norem umožněn volný pohyb rozhodnutí, soudních smírů a úředních listin ve všech členských státech, aniž by se v členském státě výkonu musela před

⁴ Úř. věst. L 160, 30. 6. 2000, s. 37.

uznáním a výkonem konat zprostředkující řízení. Vztahuje se na občanské a obchodní věci bez ohledu na povahu soudu a nevztahuje se zejména na: daňové, celní či správní věci ani na odpovědnost státu za jednání a opominutí při výkonu státní moci („acta iure imperii“).

Toto nařízení se nevztahuje na osobní nebo způsobilost k právním úkonům fyzické osoby, majetková práva vyplývající z manželských vztahů, závěti a dědictví, úpadky, vyrovnání a podobná řízení, sociální zabezpečení a rozhodčí řízení.

Exekuční tituly, které se potvrzují jako evropský exekuční titul

Nařízení se vztahuje na rozhodnutí, soudní smíry a úřední listiny o nesporných nárocích.

Nárok se považuje za nesporný, pokud:

- dlužník s ním výslovně souhlasil tím, že jej uznal, nebo prostřednictvím smíru, který schválil soud nebo který byl uzavřen před soudem v průběhu řízení; nebo
- dlužník proti němu v průběhu soudního řízení nevznesl nikdy žádné námitky v souladu s odpovídajícími procesními předpisy členského státu původu; nebo
- dlužník se neúčastnil soudního jednání, ve kterém se o tomto nároku jednalo, ani nebyl na takovém soudním jednání zastoupen poté, co nejprve vznesl proti nároku v průběhu soudního řízení námitky, pokud takové jednání znamená podle práva členského státu původu konkludentní souhlas s nárokem nebo skutečnostmi, které tvrdí věřitel; nebo
- dlužník jej výslovně uznal v úřední listině.

Nařízení se rovněž vztahuje na rozhodnutí vydaná po podání opravného prostředku proti rozhodnutím, soudním smírům nebo úředním listinám, které byly potvrzeny jako evropská nařízení výkonu. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

„rozhodnutím“ každé rozhodnutí vydané soudem členského státu bez ohledu na to, je-li označeno jako usnesení, příkaz, rozhodnutí nebo příkaz k nařízení výkonu, včetně rozhodnutí o nákladech řízení vydaného soudem;

„nárokem“ peněžitý nárok na konkrétní částku, která je splatná nebo jejíž datum splatnosti je uvedeno v rozhodnutí, soudním smíru nebo úřední listině;

„úřední listinou“ dokument, který byl formálně vyhotoven nebo registrován jako úřední listina a jehož ověření souvisí s podpisem a obsahem listiny a provedl je orgán veřejné moci či jiný orgán zmocněný pro tento účel členským státem původu; nebo ujednání o vyživovací povinnosti uzavřené se správními orgány nebo jimi ověřené;

„členským státem původu“ členský stát, v němž bylo vydáno rozhodnutí, v němž byl schválen či uzavřen soudní smír nebo v němž byla vyhotovena nebo registrována úřední listina a v němž došlo k jejich potvrzení jako evropského exekučního titulu;

„členským státem výkonu“ členský stát, v němž se žádá o výkon rozhodnutí, soudního smíru nebo úřední listiny, které byly potvrzeny jako evropský exekuční titul;

„původním soudem“ soud, u kterého se koná řízení v době splnění podmínek.

Podmínky potvrzení evropského exekučního titulu

Rozhodnutí o nesporném nároku vydané v členském státě je po časově neomezené žádosti podané původnímu soudu potvrzeno jako evropský exekuční titul, pokud je:

- rozhodnutí vykonatelné v členském státě původu;
- rozhodnutí není v rozporu s pravidly soudní příslušnosti,
- soudní řízení v členském státě původu splnilo požadavky, které jsou stanoveny minimálními normami pro řízení o nesporných nárocích,
- rozhodnutí bylo vydáno v členském státě, ve kterém má dlužník bydliště a nárok je nesporný,
- souvisí se smlouvou, kterou uzavřela osoba nebo spotřebitel, za účelem, který nelze považovat za její obchodní či profesní činnost a dlužníkem je spotřebitel.

Pokud rozhodnutí potvrzené jako evropský exekuční titul přestalo být vykonatelné nebo jeho vykonatelnost byla pozastavena či omezena, je na časově neomezenou žádost podanou původnímu soudu vystaveno osvědčení o pozastavené či omezené vykonatelnosti. Je-li rozhodnutí vydáno po napadení rozhodnutí, které bylo potvrzeno jako evropský exekuční titul, je na časově neomezenou žádost vydáno náhradní osvědčení, jestliže je rozhodnutí o opravném prostředku vykonatelné v členském státě původu.

Náklady spojené se soudním řízením

Pokud rozhodnutí také zahrnuje vykonatelné rozhodnutí o výši nákladů spojených se soudním řízením, včetně úrokových sazeb, musí být potvrzeno jako evropský exekuční titul rovněž s ohledem na náklady, pokud dlužník nepodal v průběhu soudního řízení v souladu s právem členského státu původu konkrétní námitku proti úhradě takových nákladů.

MINIMÁLNÍ NORMY PRO ŘÍZENÍ O NESPORNÝCH NÁROCÍCH

Rozhodnutí o nároku, který je nesporný může být potvrzeno jako evropský exekuční titul pouze v tom případě, že soudní řízení v členském státě původu splňuje stanovené procesní požadavky, které platí i pro vydávání potvrzení evropského exekučního titulu nebo náhradního potvrzení pro rozhodnutí o opravném prostředku proti rozhodnutí, pokud jsou v době vydání takového rozhodnutí splněny stanovené podmínky.

Dokument o zahájení řízení nebo dokument s obdobnými účinky může být doručen dlužníkovi:

- osobně, při němž dlužník podepíše potvrzení o přijetí, s uvedením data přijetí;
- poštou, při němž dlužník podepíše a odešle zpět potvrzení o přijetí s uvedením data přijetí;
- elektronickými prostředky, jako je fax nebo elektronická pošta, při němž dlužník podepíše a odešle zpět potvrzení o přijetí s uvedením data přijetí.
- předvolání k soudnímu jednání může být dlužníkovi doručeno i ústně při předcházejícím soudním jednání o téže nároku, přičemž je uvedeno v protokolu předchozího soudního jednání.
- osobně na osobní adresu dlužníka osobám, které žijí ve stejné domácnosti jako dlužník nebo jsou tam zaměstnány;
- v případě dlužníka, který je osobou samostatně výdělečně činnou nebo právnickou osobou, osobní doručení na obchodní adresu dlužníka osobám, které dlužník zaměstnává;
- uložení dokumentu v poštovní schránce dlužníka;
- uložení dokumentu na poště nebo u příslušných veřejných orgánů,
- doručení elektronickými prostředky s automatickým potvrzením o doručení za předpokladu, že dlužník s tímto způsobem doručení výslovně souhlasil předem.

Pro účely tohoto nařízení není doručení přípustné, pokud není adresa dlužníka s jistotou známa. Doručení se potvrzuje pomocí dokumentu podepsaného příslušnou osobou, která doručení uskutečnila, s uvedením způsobu doručení a data doručení.

Náležitě informace pro dlužníka o procesních krocích nezbytných pro napadení nároku

V dokumentu o zahájení řízení, v dokumentu s obdobnými účinky či v předvolání k soudnímu jednání nebo v poučení připojeném k těmto dokumentům musí být jasně uvedeny tyto údaje:

- a) procesní požadavky pro napadení nároku včetně lhůty pro písemné napadení nárok, případně datum soudního jednání, název a adresa instituce, na kterou se má obrátit, případně kam se má dostavit, nutnost zastoupení právním zástupcem, pokud je to povinné;
- b) důsledky nepodání námitky nebo nedostavení se, zejména případně možnost, že rozhodnutí může být vydáno nebo vykonáno proti dlužníkovi, vznik povinnosti uhradit náklady spojené se soudním řízením

Náprava nedodržení minimálních norem

Jestliže řízení v členském státě původu nesplnilo procesní požadavky stanovené výše, je možné takové nedodržení napravit a rozhodnutí může být potvrzeno jako evropský exekuční titul, jestliže:

- a) rozhodnutí bylo doručeno dlužníkovi,
- b) dlužník měl možnost napadnout rozhodnutí pomocí řádného opravného prostředku směřujícího k celkovému přezkumu věci a byl řádně informován v rozhodnutí, nebo v poučení připojeném k rozhodnutí o procesních požadavcích pro takový opravný prostředek, včetně názvu a adresy instituce, u níž má opravný prostředek podat, a lhůty pro jeho podání,
- c) dlužník nepodal opravný prostředek proti rozhodnutí v souladu s odpovídajícími procesními požadavky.

Pokud řízení v členském státě původu nesplnilo stanovené požadavky, je možné takové nedodržení napravit, jestliže dlužník svým chováním při soudním řízení prokáže, že dokument obdržel osobně v dostatečném předstihu, aby mohl připravit svou obhajobu.

Minimální normy pro přezkum ve výjimečných případech

Rozhodnutí může být potvrzeno jako evropský exekuční titul pouze v případě, že je dlužník podle práva členského státu původu oprávněn požádat o přezkum rozhodnutí, pokud:

- a) dokument o zahájení řízení nebo dokument s obdobnými účinky, případně předvolání k soudnímu jednání byly doručeny,
- b) doručení nebylo bez jeho zavinění uskutečněno dostatečně včas, aby mohl připravit svou obhajobu,
- c) dlužníkovi zabránila v podání námitky proti nároku vyšší moc, nebo výjimečné okolnosti které nezavinil, pokud v obou případech jedná bezodkladně.

Tímto článkem není dotčena možnost členských států umožnit přezkum rozhodnutí za podmínek příznivějších, než jsou uvedeny v odstavci 1.

Vykonávací řízení

Vykonávací řízení se řídí právem členského státu výkonu a rozhodnutí potvrzené jako evropský exekuční titul se vykoná za týchž podmínek, jako rozhodnutí vydané v členském státě výkonu. Věřitel musí příslušným donucovacím orgánům členského státu výkonu poskytnout

- a) vyhotovení rozhodnutí, který splňuje podmínky nezbytné pro jeho ověření,
- b) vyhotovení potvrzení evropského exekučního titulu, které splňuje podmínky nezbytné pro jeho ověření,
- c) v případě potřeby přepis potvrzení evropského exekučního titulu nebo jeho překlad do úředního jazyka členského státu výkonu nebo pokud má tento členský stát více úředních jazyků o úředního jazyka, nebo jednoho z úředních jazyků soudního řízení místa, kde se o výkon usiluje, v souladu s právními předpisy tohoto členského státu anebo do jiného jazyka, který členský stát výkonu označil za přijatelný. Každý členský stát může označit úřední jazyk či jazyky orgánů Evropského společenství, které nejsou jeho jazyky a které přijímá pro vyhotovení potvrzení. Překlad musí potvrdit osoba, která je k tomu v jednom z členských států pověřena.

Osoba, která v jednom členském státě žádá o výkon rozhodnutí potvrzeného jako evropský exekuční titul v jiném členském státě, nemusí z toho důvodu, že je cizí státní příslušník nebo že nemá bydliště ani nepobývá v členském státě výkonu, složit jistotu, kauci či vklad, ať už je jejich označení jakékoli.

Zamítnutí výkonu

Výkon je na žádost dlužníka příslušným soudem v členském státě výkonu zamítnut, jestliže je rozhodnutí potvrzené jako evropský exekuční titul neslučitelné s dřívějším rozhodnutím v kterémkoli členském státě nebo ve třetí zemi, pokud

- a) se dřívější rozhodnutí týkalo téže věci mezi stejnými stranami,
- b) bylo dřívější rozhodnutí vydáno v členském státě výkonu nebo splňuje podmínky nezbytné pro jeho uznání v členském státě výkonu,

c) proti neslučitelnosti nebyla a nemohla být při soudním řízení v členském státě původu vznesena námitka.

V žádném případě nesmí být v členském státě výkonu rozhodnutí, nebo jeho potvrzení jako evropského nařízení výkonu přezkoumáváno ve věci samé.

Zastavení nebo omezení výkonu

Pokud dlužník napadl rozhodnutí potvrzené jako evropský exekuční titul, včetně žádosti o přezkum nebo požádal o opravu nebo zrušení potvrzení evropského nařízení výkonu může příslušný soud nebo orgán v členském státě výkonu na žádost dlužníka:

- a) omezit vykonávací řízení na ochranná opatření nebo
- b) podmínit výkon poskytnutím jistoty, kterou stanoví, nebo
- c) za výjimečných okolností vykonávací řízení zastavit.

Soudní smír

Smír týkající se nároku který schválil soud, nebo který v průběhu řízení uzavřel soud a který je vykonatelný v členském státě v němž byl schválen nebo uzavřen, je na žádost soudu, který jej schválil nebo u kterého byl uzavřen potvrzen jako evropský exekuční titul.

Smír, který byl potvrzen jako evropský exekuční titul v členském státě původu se vykoná v ostatních členských státech, aniž je zapotřebí prohlášení o vykonatelnosti a aniž je možné proti jeho vykonatelnosti podat protest.

Úřední listiny

Úřední listina týkající se nároku, a je vykonatelná v jednom členském státě, je na žádost orgánu určeného členským státem původu potvrzena jako evropský exekuční titul Úřední listina, která byla potvrzena jako evropský exekuční titul v členském státě původu, se vykoná v ostatních členských státech, aniž je zapotřebí prohlášení o vykonatelnosti a aniž je možné proti jeho vykonatelnosti podat odpor.

Závěr

Toto nařízení se použije pouze pro rozhodnutí vydaná, soudní smíry schválené nebo uzavřené a veřejné listiny vyhotovené či registrované po vstupu tohoto nařízení v platnost.

Tímto nařízením není dotčena možnost žádat o uznání a výkon rozhodnutí, soudního smíru či úřední listiny o nesporném nároku v souladu s nařízením (ES) č. 44/2001. Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství. Je nyní věcí jednotlivých členských zemí EU a jejich legislativního procesu, jak rychle se tyto změny stanou součástí národních právních předpisů. Nadějným příslibem do budoucna je také návrh na takzvaný evropský platební rozkaz, který by významně usnadnil věřitelům exekuci dlužníkovy jmění v druhé zemi EU. Postačovalo by, aby soud jedné členské země vydal evropský platební rozkaz jménem věřitele, opatřil jej odvolávkou na důkazy a zaslal soudním orgánům v druhé zemi, které by takový platební rozkaz provedly.

Literatura:

[1] Úřední věstníky EU

Kontaktní údaje na autora – email:

grossme@atlas.cz

